

FESTIVALUL ARTELOR

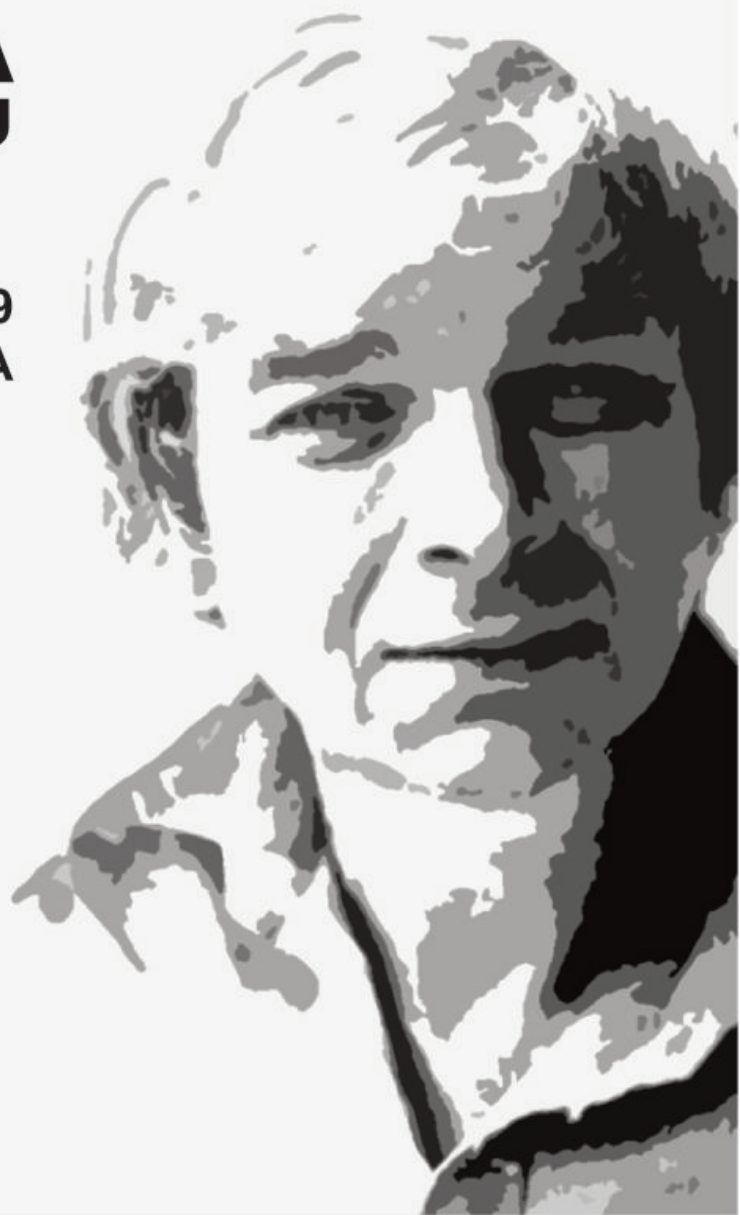
NICHITA LA ECHINOCTIU

21 - 31 MARTIE 2019
EDIȚIA A 14-A

CONSILIUL
JUDEȚEAN
PRAHOVA

CENTRUL
JUDEȚEAN
DE CULTURĂ
PRAHOVA

CENTRUL
DRAMATIC
MYTHOS
PLOIEȘTI





În această ediție...

...au scris pentru dumneavoastră:

Nichita Stănescu, Lucian Vasilescu, Matei Călinescu,
Samuel Beckett, Mihai Vasile, Magdalena Ghica,
clasicii haiku-ului japonez: Masaoka Shiki, Matsuo
Bashō, Yosa Buson, Enomoto Kikaku, Kobayashi Issa

...vor juca pentru dumneavoastră: actorii Centrului

Dramatic Mythos - Suzana Marin, Ion Streche,
Luiza Buiac, Emilia Dan Vasile, Ana Marin,
Alexandra Andrei, Amelia Frînculescu, Andreea
Militaru, Cristian Neagu, Andrei Vasile
și elevi ai claselor de actorie de la Școala de Arte
Ploiești

...va expune artă plastică pentru dumneavoastră:

Mihai Vasile

...a pus în scenă pentru dumneavoastră:

Mihai Vasile, Emilia Dan Vasile

...au făcut film pentru dumneavoastră:

Cătălin Apostol, Florin Andreescu, Mihai Gheorghe,
Mihai Vasile

...vor susține ateliere pentru dumneavoastră:

Mihai Gheorghe, Dana Sînziana Constantin,
Diana Lemnaru, Mihai Vasile

Macheta artistică, redactarea și tehnoredactarea:

Mihai Vasile

ISSN: 2360-0012

FESTIVALUL PE SCURT

Joi, 21 martie 2019

- Ora 18. Spectacolul de teatru SMULGEREA MĂȘTII de NICHITA STĂNESCU.
În distribuție: actorii Centrului Dramatic Mythos Ploiești. Scenariul și regia – Mihai Vasile
- VERNISAJUL expoziției de arte vizuale (pictură, grafică, fotografie, CAD - Computer Aided Design, ambient, obiect) NICHITIANA
Expune - MIHAI VASILE

Vineri, 22 martie 2019

- Ora 10. Deschiderea Universității Libere NICHITA STĂNESCU
- Ora 12. Atelierul de imagine (I)
MIHAI GHEORGHE
- Ora 18. Proiecția filmului documentar TRANSILVANIA. BURGURI MEDIEVALE de FLORIN ANDREESCU

Sâmbătă, 23 martie 2019

- Ora 10. Atelierul de semne (I) DIANA LEMNARU
- Ora 18. Spectacolul de haiku tradițional japonez SĂ APRINZI O LUMINĂ CU ALTĂ LUMINĂ
În distribuție: actorii Centrului Dramatic Mythos
Scenariul, scenografia și regia – Mihai Vasile

Duminică, 24 martie 2019

- Ora 11. Vernisajul expoziției de fotografie documentară NICHITA STĂNESCU/ION STRATAN
- Ora 12. Atelierul de semne (II) DIANA LEMNARU

Luni, 25 martie 2019

- Ora 10. Atelierul de arhitectură literară (I)
DANA SÎNZIANA CONSTANTIN
- Ora 18. BUNA VESTIRE.
Conferință susținută de FLORIN MANOLE, scriitor și teolog
- Ora 19. Actorul Centrului Dramatic Mythos ALIN GEORGESCU – In memoriam

Mărti, 26 martie 2019

- Ora 10. Atelierul de arhitectură literară (II)
DANA SÎNZIANA CONSTANTIN
- Ora 18. Proiecția filmului MUZEUL ÎNTÂMPĂLĂRIILOR DE CEARĂ după spectacolul cu același titlu de LUCIAN VASILESCU.
Un film de Mihai Vasile și Mihai Gheorghe

Miercuri, 27 martie 2019

- Ora 10. Atelierul de teatru MIHAI VASILE
- Ora 18. Ziua mondială a teatrului. Mesajul Institutului Internațional de Teatru (ITI)
- Ora 18. Spectacolul de teatru TORNA UMBRA. În distribuție: actorii Centrului Dramatic Mythos.
Scenariul, scenografia și regia – Mihai Vasile

Joi, 28 martie 2019

- Ora 10. Atelierul de imagine (II)
MIHAI GHEORGHE

- Ora 18. Lansarea cărții SONATELE LUNII (ediția a doua) de Mihai Vasile
Prezintă DRAGOȘ GRIGORESCU
- Ora 19. Proiecția photo-show-ului NOSTALGII

Vineri, 29 martie 2019

- Ora 10. Atelierul de imagine (III)
MIHAI GHEORGHE
- Ora 18. Spectacolul de teatru
IOV sau LUNGUL DRUM AL NOPTII CĂTRE ZI
de MATEI CĂLINESCU.
În distribuție: actorii Centrului Dramatic Mythos
Scenariul, scenografia și regia – Mihai Vasile

Sâmbătă, 30 martie 2019

- Ora 11. GALA TÂNĂRULUI ACTOR
Participă elevii claselor de actorie de la Școala de Arte Ploiești
- Spectacolul de teatru-dans CASCANDO
(Nichita Stănescu/Samuel Beckett)
Scenariul și coregrafia – Emilia Dan Vasile
- Colajele teatrale:
- O VIZIUNE A SENTIMENTELOR
(Nichita Stănescu)
- TRANDAFIRUL DE CARNE
(Magdalena Ghica)
- Ora 18. Proiecția filmului de lung metraj
UMILINȚĂ de CĂTĂLIN APOSTOL

Duminică, 31 martie 2019

- Ora 11. Proiecția filmului
MĂREȚIA FRIGULUI după spectacolul cu același

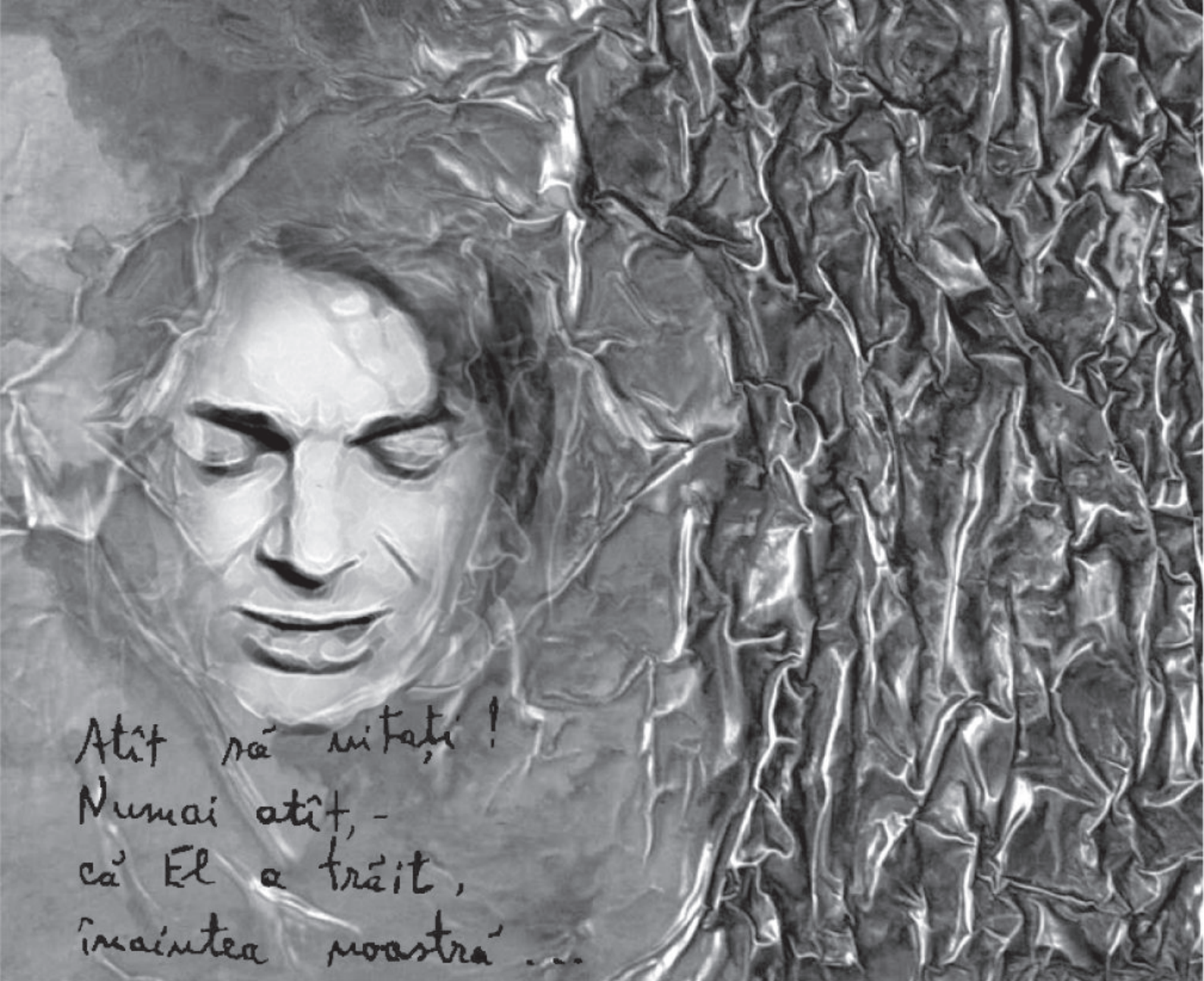
titlu de NICHITA STĂNESCU.

În distribuție – actorii Teatrului Equinox.

Un film de Mihai Vasile și Mihai Gheorghe

- Ora 12,30. Închiderea festivalului și a atelierelor
Universității Libere NICHITA STĂNESCU
(proiecții de filme, diaporame, expoziții, recitaluri)





Atît să uitați!
Numai atît, -
că El a trăit,
înaintea noastră...

Numai atît,
în genunchi vă rog, să uitați!



Nichita Stănescu

lecția despre cerc

Se desenează pe nisip un cerc
după care se taie în două,
cu același băț de alun se taie în două.
După aceea se cade în genunchi,
după aceea se cade în brînci.

După aceea se izbește cu fruntea nisipul
și i se cere iertare cercului
Atît.

Peste 10 ani, la ce oră, unde?

Dialog **Nichita Stănescu - Nicolae Prelipceanu**

(Revista Tribuna, 31 martie 1983)

- *În adolescență erai „foarte trist, un veșnic himerist”, cum spune Călinescu, erai un adolescent în care se putea prevedea poetul sau ba? Asta cred că-ți poți aminti acum.*

- Eram un adolescent în care nu se putea prevedea absolut nimica; aveam mari veleități matematice, mari veleități sportive și pe deasupra îmi plăceau extrem de mult romanele polițiste. Din întâmplare, am citit și câteva cărți fundamentale în acea perioadă. Nu le socoteam pe atunci fundamentale, dar ulterior am constatat că ele m-au marcat.

- *Care sînt acele cărți?*

- Una dintre cărțile care m-au marcat a fost Postulatele lui Euclid, pe care eu le-am citit într-o ediție foarte veche, texte traduse din greacă, dacă bine îmi aduc aminte, pe care eu le luasem drept texte de geometrie, habar n-aveam că ele aveau să exercite o influență poetică fantastică asupra mea, ulterior. O altă carte care m-a marcat a fost o carte a lui Bacovia, care mi se părea atît de firesc încît cartea lui aproape făcea parte dintre obiectele casei. Nu numai că îl credeam cuvînt cu cuvînt, cum am ajuns după un periplu întreg și astăzi să-l cred din nou cuvînt cu cuvînt, să cred tot ce spune el, dar mi s-a părut atît de apropiat de sufletul oricărei vîrste și atît de profund spre diferență de oricare alt poet... Bacovia a rămas un punct fix în mintea mea. Ca să fiu sincer, la început nici nu l-am citit ca pe un poet, l-am citit ca pe o carte, Plumbul lui l-am citit ca pe o carte și mi-a plăcut deosebit de mult, cu atît mai mult cu cît în acea perioadă citeam și Moby Dick și nu știau de ce parcă se completau una pe alta. Balena albă, Moby Dick, a fost balena care m-a influențat

cel mai mult în viața mea. Mărturisesc că în acest sens mă simt elevul unei balene, școala mea am făcut-o la o balenă (...)

- *Să trecem acum la prietenii tăi și la ideea de prietenie, despre care atît de frumos îmi vorbeai acum o lună, cînd nu s-a înregistrat nimic pe acest blestemat de aparat.*

- Prietenii mei nu sînt mulți, dar sînt în schimb nenumărați, ei sînt din toate domeniile. Am avut nenumărate prietenii literare, de extraordinară tensiune, cum ar fi prietenia cu Grigore Hagiu, lungă, de peste 25 de ani, prietenia cu Gheorghe Tomozei, de asemenea, prietenia cu Ion Drăgănoiu, de asemenea, cu Nicolae Breban, ei, dacă încep să fac lista precis uit pe cineva și îl supăr...

- *Atunci mi-ai vorbit foarte frumos și foarte bine despre Alexandru Ivasiuc...*

- Alexandru Ivasiuc a apărut în viața mea ca o explozie luminoasă. Prietenia noastră nu a avut nicio dată o natură calmă, a fost plină de rupturi și plină cu reîmpăcări absolut fericite, rupturi de natură literară, nu sentimentală și întâlniri de idei foarte fericite. De altfel, cîțiva oameni m-au încurajat deosebit de mult la începuturile mele literare. Paul Georgescu, în primul rînd, care a mizat pe mine și m-a încurajat cu totul ieșit din comun și aș dori fiecărui tînăr poet de talent să aibă noroc de un Paul Georgescu, după aceea Geo Bogza care, în alt sens, m-a încurajat moral și în fine Alexandru Ivasiuc care, în toate clipele mele de deznădejde literară, cum se întîmplă oricărui poet, de neîncredere în sine însuși, mi-a ținut moralul sus, ba, mai mult decît atîta, de cîte ori sesiza cîte un poem al meu care i se părea bun

venea chiar la miezul nopții să-mi comunice lucrul ăsta, fapt rar întâlnit astăzi în lumea noastră literară. A fost un mare entuziast. Îmi pare rău că viața l-a frânt tocmai când își găsisese aproape mijloacele de prozator, pentru că intelectualitatea lui era covârșitoare și anunța un foarte foarte mare scriitor, cărțile pe care a apucat să le publice au fost numai o repetiție pentru viitoarele cărți pe care urma el să le scrie; în perioada când toți ceilalți colegi ai lui uceniceau în presă, învățau – este și în literatură, o parte care învață și o parte care ține de inspirație, dar partea care se poate învăța chiar trebuie învățată, inspirația rămîne la liberul arbitru și la liberul destin al fiecăruia – el lipsea. Partea de meserie lui i-a lipsit pentru că, socialmente, el a fost împiedicat de la acest tip de contact direct cu literatura, el a trebuit să recupereze cinci sau șase ani de lipsă de antrenament literar și chiar i-au lipsit exact cinci sau șase ani ca să fie autorul unui mare roman, pentru că, totuși, marile romane se scriu după 40 de ani, când ai ce spune, iar Alexandru Ivasiuc, n-am nici o îndoială, avea foarte multe lucruri de spus.

- *La tinerii care sînt în jurul tău și despre care n-avem cum să nu vorbim, pentru că sînt uneori prea mult împrejurul tău și pe care îi susții de atîta vreme, urmărești și caracterul?*

- Vreau să spun ceva: eu mă simt foarte tînăr, mai înainte de orice, mă simt mai apropiat de oamenii tineri decît de oamenii mai în vîrstă decît mine. De un poet care are cinci sau șase ani mai mult de experiență decît mine mă simt mai îndepărtat decît de un poet mai tînăr cu 25 de ani decît mine. Cred că am păstrat încă o psihologie de om tînăr, pe care nici n-aș dori să mi-o pierd. Interesul pentru cei care sînt în jurul meu nu e în măsura în care ei seamănă cu mine ci în măsura în care ei sînt altceva și, prin experiența poetică pe care o am și cîtă o am, caut să-i sprijin. În ce sens? În sensul de a se găsi pe ei

înșiși, de a-și găsi propriile lor mijloace, ba, mai mult decît atîta, cum e și firesc, să văd și unele influențe, atît de lectură cît și personale. De cîte ori îi surprind într-un astfel de caz flagrant de influență, îi amendez cu dragoste.

- *În ultima vreme, spre deosebire de alți ani, cînd erai parcă mai static, te-am văzut bătînd țara și mai ales părțile, așa-zicînd mirabile, sau admirabile cum ar fi Maramureșul, Vrancea, peste care am putea să sărim dacă ne gîndim la accidentul fizic.*

- Dacă am mai avea cu ce.

- *Ce părere ai despre Maramureș?*

- Un poet care nu-și cunoaște țara nu este poet, chiar cazurile care neagă acest lucru sînt ne semnificative. Aș vrea să-ți spun impresia mea, mi-e foarte greu s-o formulez. Sigur că există o deschidere către universalitate a poeziei, către europenizare a poeziei românești, către mondializarea ei, care este și firească și pe bună dreptate, însă cel mai important lucru pe care trebuie să-l știe un poet este că el se naște cu tribul său și trăiește în tribul său și poezia lui, dacă este mare, nu va muri decît o dată cu tribul său, pentru că poetul este legat de o limbă, în cazul nostru noi sîntem urmașii direcți ai limbii române, sîntem trezorierii ei, sîntem grănicerii ei, și limba asta n-o înveți numai la tine pe stradă. Trebuie să cutreieri toți coclaurii țării ca să-i înveți limba, limba nu se învață din dicționare, ci din contactele cu oamenii, ba, mai mult, aș spune că limba română nu se învață numai cu urechile, limba se învață și cu ochii și cu nările și cu gura și cu fruntea și cu trupul. Maramureșul, după părerea mea, este unul dintre cele mai frumoase locuri din lume pe care am putut să le văd vreodată. N-am călătorit foarte mult în străinătate, dar cît mi-a trebuit am călătorit, am văzut cîteva țări cum ar fi să zicem Anglia, Franța, Finlanda, Italia, Germania, țări minunate. Nicăieri n-am întâlnit însă un spațiu atît de miraculos și atît de splendid

sufletește, de o frumusețe a peisajului și de o frumusețe morală așa cum l-am întâlnit în Maramureș și asta o spun nu pentru că sînt român, ci pentru că am constatat că așa este. Așa se face că după ce am descoperit Maramureșul am simțit nevoia la scurt timp să ma reîntorc și iarăși la scurt timp să mă reîntorc și de îndată ce condiția fizică îmi va permite din nou, voi cerceta toți coclaurii maramureșeni, pentru că îmi dau o mare tărie, mie personal, îmi revigorează propriile viziuni poetice.

- *Țin minte că, în urmă cu zece-cincisprezece ani îmi spuneai că pentru fiecare reușită poetică, pentru fiecare poezie reușită poetul trebuie să plătească.*

- Și astăzi repet cu multe și mai multe argumente acest lucru. Eu cred că în psihologia poeziei și în psihologia poetului revelația unui adevăr poetic este summumul unor plăți foarte dure plătite de poet, iar talentul de excepție nu este un dat natural, ci este un dat, o dăruire totală pe care omul-poet o face, își dăruiește propria sa existență existenței și, dăruindu-și existența existenței și luînd existența așa cum este, inevitabil, ajungi la niște mari revelații. Totul e pe plătite. În cazul unui poet genial de tipul lui Eminescu, care scrie memorabilul vers „Nu credeam să-nvăț a muri vreodată”, lectorul inteligent care receptează o astfel de poezie cu un ochi rîde și cu un ochi plînge; pentru ca să ajungi să scrii cel mai frumos vers din literatura română înseamnă un mare cumul de experiență tragică în spate. E un lucru de natura evidenței, el se poate întîmpla de la trauma cea mai obișnuită, care este discretă pînă la trauma spectaculară. Rupîndu-mi în mod absurd un picior, am spus: asta e plata pentru premiul din Macedonia. Bineînțeles că plata nu este asta, ruperea unui picior; ruperea unui sentiment este plata adevărată pentru un vers bun.

- *Acum cînd te pregătești să-ți aniversezi...*

- 22 plus 28...

- *Cum privești tu în urmă, cu sau fără mînie, la opera ta și ce cărți ale tale îți sînt mai aproape de inimă?*

- Aici e o întrebare la care nu pot să-ți răspund foarte sec: îmi place poezia cutare și nu-mi place poezia cutare; orice poezie, la vremea ei, cînd o termini de scris crezi că e o mare poezie. Timpul însă le alege și din cărțile mele au rămas, după părerea mea, cîteva poezii foarte frumoase, pentru mine bineînțeles, din „Dreptul la timp”, „11 elegii” ca o carte legată; după aceea, poezii risipite în diferite volume, o carte care ar fi putut să fie strălucită, dacă n-ar fi avut prea multe poezii necontrolate, „Necuvintele” și... despre ciclul „Epica Magna”, „Operele imperfecte” și „Noduri și semne” nu pot spune mai nimic, sînt cărți față de care nu am distanță, și mi le asum, deocamdată, integral. Nu știu ce voi spune, dacă apuc să mai trăiesc zece ani, despre ele. În orice caz, cred că n-am trăit în zadar și cred că vor rămîne după mine în conștiința estetică românească un număr de texte memorabile.

- *Sînt sigur că-i așa și închei dîndu-ți întâlnire peste alți zece ani, pentru că acum zece sau unsprezece ani am mai făcut noi doi o discuție, tot așa, înregistrată. Deci să ne vedem și peste zece ani, să vedem cum o să vorbim atunci despre remarcabila vîrstă de 30 plus 30.*

- Peste zece ani, la ce oră, unde?

1982.

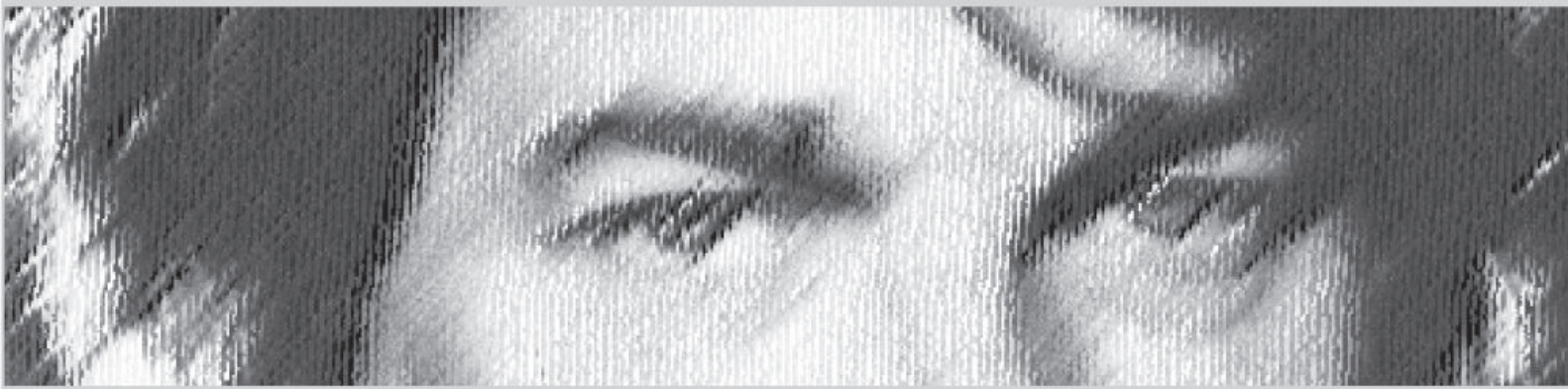
Laureatul Coroanei de aur al Serilor de poezie de la Struga, Nichita Stănescu, e un român. Nici un Poet în acest moment solemn nu va fi meritat mai mult să poarte acest nume decât el. Nu-l cunoșteam. În spatele meu un grup de oameni în mulțime au început să șoptească: „E el, e el, e el...”.

Se desprinde din grup un om încă tânăr cu o carură puternică: e el. Îl privesc. Dintr-o dată mă simt emoționată. Mă emoționează în primul rînd privirea lui, apoi surîsul. O privire blîndă și tristă care pare să vină de foarte departe, tristețe care vine din nu știu ce rană. Poate pentru că a fost multă vreme atît de aproape de Muze. Mă emoționează pentru că recunosc în el întruchiparea bunătății. El trăiește această sărbătoare. Este discreția întruchipată.

Nu-l voi uita niciodată pe Nichita Stănescu dansînd, înălțînd în mîină un candelabru cu lumînări aprinse și la brațul lui o tînără femeie, duios emoționată, cu brațele încărcate de flori. Nu-l voi uita niciodată pe Nichita Stănescu oprit pentru o clipă în care prezentul a devenit eternitate, primind omagiul publicului, cu privirea în-necată în lacrimi, în catedrala Sf. Sofia din Ohrid, Macedonia.

Lucette Joual

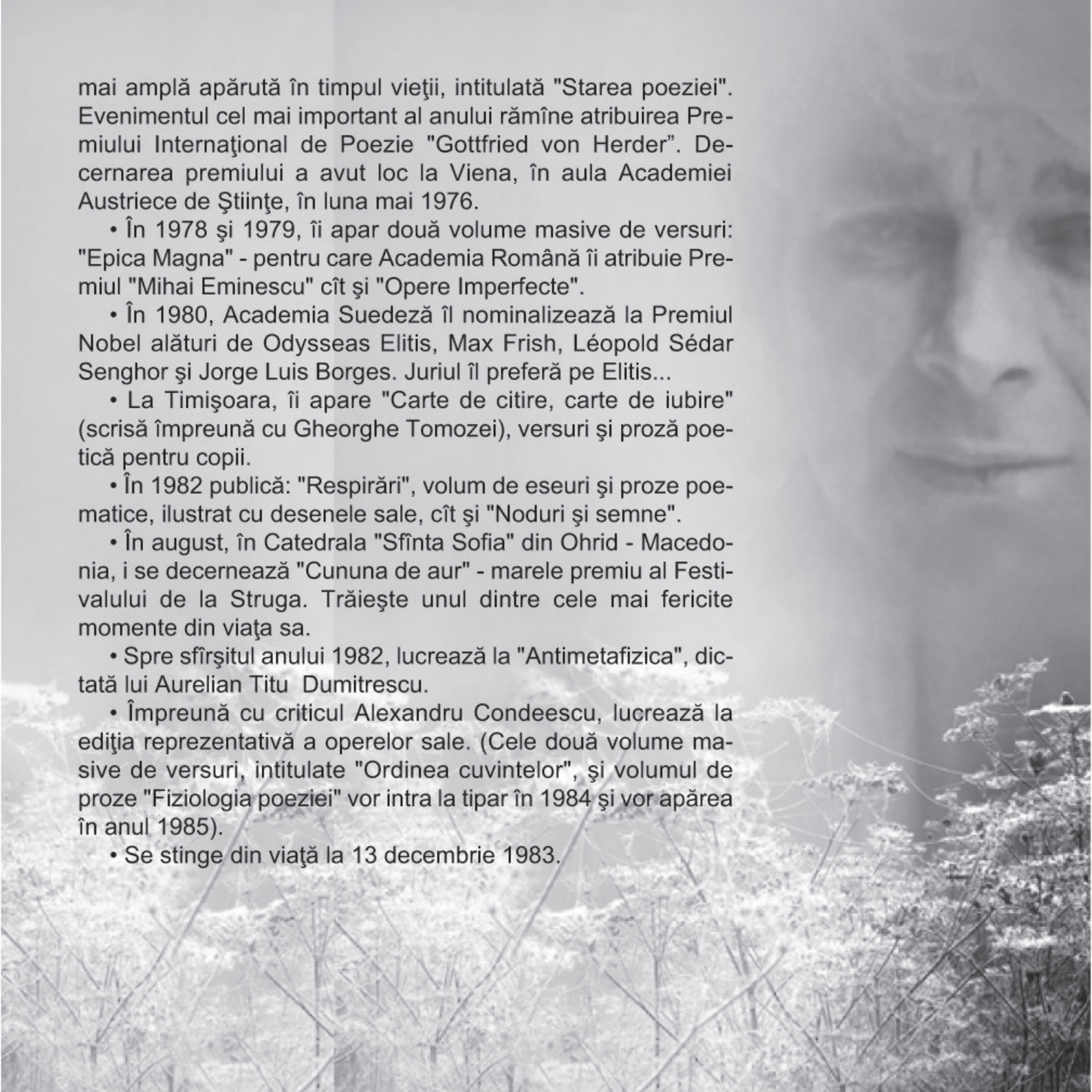
Struga, august 1982



NICHITA STĂNESCU

scurtă schiță bio-bibliografică

- S-a născut la 31 martie 1933, în Ploiești.
- Urmează, între 1940-1944, cursurile primare, primele două clase la Ploiești, iar celelalte, la Bușteni și la Vălenii de Munte, unde familia se refugiase din cauza bombardamentelor.
- Între anii 1948 și 1952, urmează cursul superior la același liceu.
- Între 1952-1957, urmează Facultatea de Filologie (Limba și literatura română), la Universitatea din București.
- Debutează în ultimul an de facultate (1957), la "Tribuna" (Cluj, 17 martie).
- După absolvirea facultății, devine redactor la secția de poezie a "Gazetei literare".
- Editorial, debutează în 1960, cu volumul "Sensul iubirii".
- În 1964, îi apare al doilea volum de versuri, "O viziune a sentimentelor".
- În martie 1965, când poetul împlinea 32 de ani, îi apare al treilea volum de versuri, "Dreptul la timp".
- După publicarea volumului "11 Elegii", aparițiile editoriale se succed într-un ritm alert: "Roșu Vertical", "Alfa", "Oul și sfera".
- În 1969 îi apar volumele "Necuvintele" și "Un pământ numit România".
- În anul 1970 apare volumul "În dulcele stil clasic" și selecția de "Poezii" în colecția "Cele mai frumoase poezii".
- În 1972 apare volumul de eseuri "Carte de recitare", cît și "Belgradul în cinci prieteni" și "Măreția frigului - Romanul unui sentiment".
- În 1975, publică cea de a patra selecție de autor - cea



mai amplă apărută în timpul vieții, intitulată "Starea poeziei". Evenimentul cel mai important al anului rămîne atribuirea Premiului Internațional de Poezie "Gottfried von Herder". Decernarea premiului a avut loc la Viena, în aula Academiei Austriece de Științe, în luna mai 1976.

- În 1978 și 1979, îi apar două volume masive de versuri: "Epica Magna" - pentru care Academia Română îi atribuie Premiul "Mihai Eminescu" cît și "Opere Imperfecte".

- În 1980, Academia Suedeză îl nominalizează la Premiul Nobel alături de Odysseas Elitis, Max Frish, Léopold Sédar Senghor și Jorge Luis Borges. Juriul îl preferă pe Elitis...

- La Timișoara, îi apare "Carte de citire, carte de iubire" (scrisă împreună cu Gheorghe Tomozei), versuri și proză poetică pentru copii.

- În 1982 publică: "Respirări", volum de eseuri și proze poetice, ilustrat cu desenele sale, cît și "Noduri și semne".

- În august, în Catedrala "Sfînta Sofia" din Ohrid - Macedonia, i se decernează "Cununa de aur" - marele premiu al Festivalului de la Struga. Trăiește unul dintre cele mai fericite momente din viața sa.

- Spre sfîrșitul anului 1982, lucrează la "Antimetafizica", dictată lui Aurelian Titu Dumitrescu.

- Împreună cu criticul Alexandru Condeescu, lucrează la ediția reprezentativă a operelor sale. (Cele două volume masive de versuri, intitulate "Ordinea cuvintelor", și volumul de proze "Fiziologia poeziei" vor intra la tipar în 1984 și vor apărea în anul 1985).

- Se stinge din viață la 13 decembrie 1983.

SMULGEREA MĂȘTII

proiectul
**TEATRUL
POEZIEI**

texte de
NICHITA STĂNESCU
un spectacol de
MIHAI VASILE



joi, 21 martie
ora 18

SMULGEREA MĂȘTII

în distribuție:

Suzana Marin
Ion Streche
Luiza Buiac
Emilia Dan Vasile
Alexandra Andrei
Ana Marin
Amelia Frînculescu
Andreea Militaru
Cristian Neagu
Andrei Vasile

scenariul și regia
Mihai Vasile

colaj teatral din creația lui
Nichita Stănescu

Plecăm încet, ne smulgem greu din iarbă,
ca niște măști de fier, menite
să dea tărie-acelui chip curgînd
pe vîrstele iubirii împlinite.
Și lasă tu perdelele de arbori
s-ascundă după ele-n urmă, mult,
memoria mișcării, asasina,
din care talpa-abia s-a smuls.
Și lasă-n falsă ei schimbare,
să bată ora-n tobe mari
de piele omenească tăbăcită
la umbra arborilor seculari.
Și lasă-ne izbiți și duși, și doi,
și lungi, cînd movurile pier.
Și pier ca să existe mult mai clare
fețele noastre de sub măști de fier.

Nichita

Masca răsului nu poate smulge masca plînsului.





Nichite.



NICHITIANA

expoziție de arte vizuale
pictură, grafică, fotografie,
CAD - Computer Aided Design,
ambient, obiect

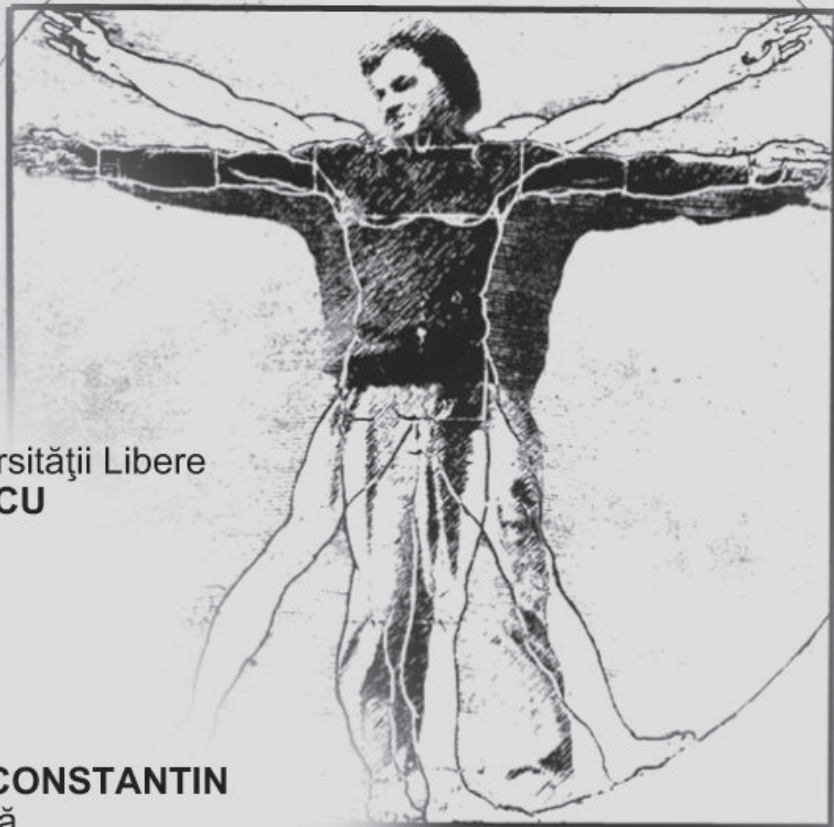
Mihai Vasile

joi, 21 martie, ora 19





vineri, 22 martie
ora 10



Deschiderea Universității Libere
NICHITA STĂNESCU

Maeștrii de atelier

DIANA LEMNARU
atelierul de semne

DANA SÎNZIANA CONSTANTIN
atelierul de literatură

MIHAI GHEORGHE
atelierul de imagine

MIHAI VASILE
atelierul de teatru